24/05/2019

Η αγάπη του λαού την ονόμασε “Γιάτρισσα”

/ Ιερές Μονές

Η Μητέρα του Χριστού, η Παναγία φέρει πολλά ονόματα. Της έχουν δοθεί τιμητικώς διάφορα προσωνύμια, με δογματικό και πνευματικό περιεχόμενο. Η Παλαιά Διαθήκη μιλάει, με σύμβολα και αλληγορίες, για το Πρόσωπο της Παρθένου Μαρίας. Η δε Καινή Διαθήκη μας εξιστορεί τα γεγονότα της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού εκ της Παρθένου Μαρίας και το μοναδικό ρόλο της εις το απολυτρωτικό έργο, δια του Υιού, του ουρανίου Πατρός και ονομάζει αυτή “Παρθένον”, “Μαρίαν”, “Κεχαριτωμένη”, “Μαριάμ”, “Μητέρα του Ιησού”.

Στην Παναγία έχουν δώσει ονόματα αφ ενός, οι Πατέρες της Εκκλησίας, οι Θεολόγοι, οι Υμνογράφοι και οι Αγιογράφοι και αφ ετέρου, ο ορθόδοξος Λαός. Οι μεν πρώτοι έχουν δώσει ονόματα με θεολογικό κυρίως περιεχόμενο, οι δε χριστιανοί ονόματα, που διακηρύσσουν την αγάπη της Παναγίας για τον άνθρωπο αλλά και την πίστιν και εμπιστοσύνη αυτών σ’ αυτή. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε μερικά απ’ αυτά τα ονόματα που έδωκεν ο Λαός και υιοθέτησε η Ορθόδοξος Εκκλησία: “Γοργοεπήκοος”, “Γλυκοφιλούσα”, “Γρηγορούσα”, “Μεγαλόχαρη”, “Παρηγορήτρια”, “Ελευθερώτρια”, “Γιάτρισσα”, κ.α.

Για να μπορή κανείς να εμβαθύνη στην πλατειά έννοια των ονομάτων αυτών

και να ερμηνεύση αυτά ορθά χρειάζεται να έχη την αρετή, το φωτισμό, τη σοφία, τη δύναμι του λόγου του Ιωάννου του Χρυσοστόμου ή του Κυρίλλου Αλεξανδρείας ή του Γερμανού Κωνσταντινουπόλεως ή του Ιωάννου του Δαμασκηνού ή του Ηλία του Μηνιάτη. Τις ικανότητες δηλαδή των προσώπων αυτών, τα οποία μιλούν θεολογικώς και με πολλά εγκώμια για το σεπτό Πρόσωπο της Παναγίας Παρθένου. Χρειάζεται η πίστη αυτών και η θεολογική ικανότητα, για να μάθουμε, γιατί ο ορθόδοξος Χριστιανικός Λαός έδωσε τέτοια και τόσο ωραία ονόματα, όπως “Γλυκοφιλούσα”, “Παρηγορήτρια”, “Γιάτρισσα”, που μαρτυρούν πολλή αγάπη και μητρική τρυφερότητα και γεννούν πολλές ελπίδες στον πιστό και θρησκευτικό άνθρωπο.

Ο πιστός αυτός λαός έχει ονομάσει αυτό το Μοναστήρι της Παναγίας – της Ιεράς Μητροπόλεως Μάνης – "Παναγία η Γιάτρισσα". Πολλοί παραλείπουν τη λέξη, "Παναγία" και απλώς την αποκαλούν "Γιάτρισσα".

Το ονομάζουν "Γιάτρισσα" το Μοναστήρι της Παναγίας γιατί έχει πολλή σχέση με αρρώστους. Πολλά χρόνια το επισκέπτονται άρρωστοι ή συγγενείς ασθενών από κάθε γωνιά της Ελλάδος. **Πλησίον του Μοναστηριού βρίσκεται η γραφική ορεινή τοποθεσία, που ονομάζεται "Βασιλική". Στο ωραίο αυτό τοπίο, με το Ελβετικό χρώμα, παραθέριζαν μέχρι το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, πολλοί κάτοικοι του Γυθείου και των γύρω χωριών.**

Μέχρι του έτους 1940, ήκμαζε το Γύθειο με το εμπόριο, το διακινούμενο δια του λιμανιού του Γυθείου. Τα δε χωριά είχαν πολλούς κατοίκους. Κάθε λοιπόν

καλοκαίρι, εσχηματίζετο μία πόλη επάνω εκεί στη “Βασιλική”, από τρείς έως πέντε χιλιάδες παραθεριστές. Το βουνό που προσφέρει άφθονο οξυγόνο για ψυχική ηρεμία και διαύγεια πνεύματος και όχι η θάλασσα, όπως σήμερα, τραβούσε τότε τους ανθρώπους. “Η ενδημούσα τότε ελονοσία και η φοβερή αρρώστια της φυματιώσεως ανάγκαζαν, όχι μόνο τους αρρώστους, αλλά και τους υγιείς να παραθερίζουν σε ψηλά βουνά.

Όσοι έμεναν τα καλοκαίρια στο βουνό της "Βασιλικής", περνούσαν απαραίτητα από τη "Γιάτρισσα". Για τους ασθενείς και τους συγγενείς τους ήταν το κέντρο της ελπίδας και της ενισχύσεως. Προσέτρεχαν στο ναό της. Γονάτιζαν μπρος στην Εικόνα της Παναγίας. Την παρακαλούσαν, με δάκρυα. Την καθικέτευαν, με παρακλήσεις και προσευχές, για την αποκατάσταση της κλονισμένης υγείας τους. Στο Μοναστήρι έψαλλαν οι άρρωστοι στη "Γιάτρισσα": "Από των πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί το σώμα, ασθενεί μου και η ψυχή προς σε καταφεύγω, την Κεχαριτωμένην ελπίς απηλπισμένων, συ μοι βοήθησον".

Πολλοί από τους προστρέχοντες στη "Γιάτρισσα" εθεραπεύοντο. Επέστρεφαν στα σπίτια τους και στους συγγενείς τους και "διηγούντο όσα εποίησεν αυτοίς" η Υπεραγία Θεοτόκος. Από το δεσμό, λοιπόν, αυτόν πολλών

αρρώστων με το Μοναστήρι και τις πολλές ευεργεσίες και ιάσεις που είχαν λάβει διάφοροι από την Παναγία επήρε το όνομα “Γιάτρισσα”. Ωραιότατο όνομα, που στηρίζει τους ασθενείς και χαρίζει σ’ αυτούς πολλές ελπίδες.

Ο άρρωστος κοιτάζει κατάματα τον γιατρό, όταν τον εξετάζει και αποφαίνεται για την κατάσταση της υγείας του, για να μπορέση να μαντέψη, μέσα από τα μάτια του γιατρού και από την έκφραση του προσώπου του, τι διαπίστωσε με την εξέταση. Και ο πιστός άρρωστος, γονατιστός εμπρός στη θαματουργή Εικόνα της Παναγίας, κοιτάζει ικετευτικά στα μάτια την Παναγία και με το βλέμμα και τα χείλη του την παρακαλεί “Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος”. Ψάλλει μετά την θεραπείαν: “τας ασθενείας μου της ψυχής ιατρεύεις, και σαρκός τας οδύνας, ίνα σε δοξάζω την Κεχαριτωμένην”. Επανέρχεται υγιής στο Μοναστήρι και δίδει την υπόσχεση: “ου σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε τας δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι... Ουκ αποστώμεν Δέσποινα εκ σου• σους γαρ δούλους σώσεις αεί εκ παντοίων δεινών”.

Το όνομα “Γιάτρισσα” δόθηκε στο Μοναστήρι αυτό από τα αποτελέσματα των προσευχών πολλών ασθενών και ευλαβών προσκυνητών. Τον καλό γιατρό τον επαινούν και τον διαφημίζουν σαν καλό επιστήμονα, χριστιανό άνθρωπο, σωτήρα των ασθενών, χρυσοχέρη στις επεμβάσεις, οι ασθενείς που θεραπεύτηκαν απ’ αυτόν. Και την Παναγία του Ταϋγέτου την ονόμασαν “Γιάτρισσα” όχι Προεδρικά Διατάγματα, μήτε διαταγές και εντολές “άνωθεν” προερχόμενες αλλά οι χριστιανοί. Οι πολλοί άρρωστοι που εζήτησαν και βρήκαν βοήθεια από την Παναγία στο Μοναστήρι της.

Έχει παρατηρηθεί ότι δίδονται, συνήθως στα Μοναστήρια της Παναγίας ονόματα ή της περιφερείας, όπου ευρίσκονται ή από το φυσικό περιβάλλον, στο οποίο έχουν κτισθεί. Εδώ, το Μοναστήρι της Παναγίας δεν ονομάσθηκε “Παναγία η Ταϋγέτισσα”, αλλά “Παναγία η Γιάτρισσα”, όπως δηλαδή την πιστεύει και τη ζει ο λαός.

Αυτή ξεκουράζει τους πιστούς μέσα στον πόνο και την αρρώστια.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΗΣ